

הקרהלת קרהיילות

כדאי לעודד ולפרסם בכל מקום ומקום שממצאים שם בני ישראל - לחדש, בחיות חדשה ובתוקף, קיום התקנה "להקהיל קהילות בכל שבת להכנס בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לממוד בתם תורה לרבים".
שי"ת תר"ס, ה'תש"י - מנו

גליון שבועי להגברת התודעה בחשיבות קיום הוראת הרבי מלך המשיח שליט"א להקהיל קהילות בכל שבת

החובה והזכות בחזרת דא"ח

במקומם הם, ובנדרו"ד, שבאים להבתייכנסיות בכל התוקף כמו שממצאים בד' אמותיו של הרבי, ובכח זה משפיעים עליהם ומקרבים אותם אל הרבי.

ובענין זה יש לימוד והוראה ונתינתכח מקריאת פרשת ברכה שנים מקרא ואחד תרגום בערב שמחת תורה (בחוץ לארץ בשמיני עצרת, ובארץ ישראל בהושענא רבה):

ב ה ת ח לת הפרשה נאמר "וזאת הברכה אשר ברך משה גו' לפני מותו".

- האמת היא ש"משה לא מת", ו"מה להלן עומד ומשמש במרום

אף כאן עומד ומשמש במרום", ולא רק "במרום", אלא גם כאן למטה, ומ"ש "לפני מותו", פירושו, לפני שהיתה נתינת מקום להקס"ד שמושה מת ח"ו.

והשורש לזה למעלה הוא

[כ"ק אדמו"ר שליט"א פנה לתלמידי התמימים ההולכים לערוך הקפות בכו"כ בתייכנסיות, ואמר:]

אע"פ שדרכו של אדם שבבואו למקום זר

אינו מרגיש בתוקף כל כך כמו במקום מגורו - הרי, אצל בניי אין הדבר כן, כפי שרואים שגם לאחר חורבן ביהמ"ק ש"גלינו מארצנו", עומדים בניי בכל התוקף על קיום התומ"צ מתוך מס"נ.

ומזה מובן גם בנוגע להליכה לבתייכנסיות:

אע"פ שהולכים למקום זר, מבלי לדעת לאיזה

סוג ביתיכנסת יכנסו, ואיזה סוג יהודים יפגשו שם, אין לחשוש שמא יתפעלו ויושפעו מהם ולא יצליחו להשפיע עליהם, שכן, אצל בניי, בכל מקום שבאים אליו, עומדים בכל התוקף כמו

ובכח זה יכולים ליך להבתייכנסיות, ולבאר ליהודים שפוגשים שם, שבאמת משה לא מת, ואין שום שינוי, כי אם, שנעשה נתינת מקום לקס"ד נו'. - באם יתקבלו הדברים, מה טוב, ובאם יש שאלות וקושיות, הרי, כשילד שואל קושיא אצל המלמד, והמלמד אינו יודע מה להשיב, סוטר לו על לחיו, ואומר לו: כשתגדל תבין!... כך יש לומר גם לאותו יהודי ששואל שאלות: זוהי המציאות, גם אם אתה אינך מבין!

גם לאותו יהודי ששואל שאלות:
זוהי המציאות, גם אם אתה אינך
מבין!

ויש להביא דוגמא לדבר מענינא
דיומא - שאוחזים את הספר
תורה כשהיא מכוסה במעיל
באופן שלא רואים מה שכתוב
בה, ואעפ"כ, שמחים ורוקדים
עמה.

והעיקר - כאמור - שיהי' כבר
הגילוי דקו הימין, ובמילא יחסכו
את הצורך להשיב על הטענות כו'
(מ'וועט פארשפארן איינ'טענה'ן
זיך").

כ"ק אדמו"ר הצ"צ אמר פעם
בערב שבת שיבוא משיח.

ושאל א': הרי איתא בגמרא
שמשיח אינו בא בערבי שבתות?
והשיב הצ"צ: כשיבוא משיח
ויתרץ כל הקושיות, יתרץ גם
קושיא זו!

(וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א):
יתן השי"ת שכאו"א מההולכים
להבתי"כנסיות יביא עמו לכל
הפחות יהודי אחד לכאן, בין ד'
כתלים של הרבי, שהם יקבעו
בירושלים ובביהמ"ק, כמארז"ל
"עתידים בתי כנסיות ובתי
מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ
ישראל", ואז תתפשט ירושלים
בכל ארץ ישראל, וביהמ"ק בכל
ירושלים.

(ליל שמח"ת קודם הקפות ה'תשי"א)

כללות ענין הצמצום והתהוות
העולמות, שהקב"ה נתן מקום
לחשוב שסילק עצמו ומהותו
ח"ו מהעולם, נתינת מקום גם
בקדושה, כ"שגגת מקצת חכמים
. . ששגו וטעו . . והבינו ענין
הצמצום . . כפשוטו כו', ומזה
נעשה גם נתינת מקום לחשוב
שמושה נסתלק ח"ו ואינו נמצא
למטה.

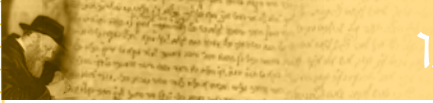
וממשיך בכתוב, שלפני מותו
(לפני הנתינת מקום להקס"ד
שמת) אמר ה' מסיני בא וזרח
משעיר למו וגר מימינו אש דת
למו":

"שעיר" - הוא מלשון שערות,
שהחיות הנמשך בהשערות הוא
הארה מצומצמת בלבד, ולא עוד
אלא שבאה ע"י הפסק הגולגולת.
ואעפ"כ, "מימינו אש דת למו",
שנמשכת ההשפעה מימינו של
הקב"ה, ביד רחבה וכו'.

והביאור בזה - שאע"פ שעכשיו
המצב הוא באופן ד'וזרח משעיר
למו", שיש רק הארה מצומצמת,
מ"מ, "מימינו אש דת למו",
שלאח"ז יאיר גילוי קו הימין.

ובכח זה יכולים לילך להבתי"
כנסיות, ולבאר ליהודים שפוגשים
שם, שבאמת משה לא מת, ואין
שום שינוי, כי אם, שנעשה נתינת
מקום לקס"ד כו'.

- באם יתקבלו הדברים, מה
טוב, ובאם יש שאלות וקושיות,
הרי, כשילד שואל קושיא אצל
המלמד, והמלמד אינו יודע מה
להשיב, סוטר לו על לחיו, ואומר
לו: כשתגדל תבין!... כך יש לומר

ההתועדות, ועוד יותר, כי לפום צערא אגרא, ומן המיצר מגיעים למרחב העצמי, והמרחב העצמי שיקבלו עכשיו, יומשך אצלם על כל השנה כולה, בכל עניניהם, בלימוד התורה, בקיום המצוות בהידור ובעבודת התפלה, אשר היא חוט השדרה של כל הענינים (לקו"ת פ' בלק).

היות אשר עכשיו הוא שמח"ת, צריך כל ענין להיות קשור בתורה. לזאת יקשרו את המרחב שיקבלו עם ענין של תורה, וזה יהי' כלי להמשיך את המרחב על כל השנה כולה בגשמיות וברוחניות.

(ליל שמחת תורה ה'תשי"ח, לקו"ש ח"ט ע' 578)

פועל ישועות בנפשו

. . ויתחזקו בכל המיני חיזוק להתקרב אל האור כי טוב, ומפתן המבוא הלזה הוא השקידה בפעולת התיסדות שיעורי לימוד, וכתוב וצדקה תרומם כו' דהצדקה והחסד שהאדם עושה עם זולתו בזה שמקרבו אל הפועל טוב אשר ראשיתו הוא הלימוד בשיעור לרבים היא פועלת ישועות בנפשו שעולה בעילוי אחר עילוי.

(ה' אייר ה'תרפ"ט, ספר השיחות)

הבחורים שהלכו לבתי כנסיות רחוקים זכו ל...

עיקר שמחת יו"ט הי' בבית המקדש כמ"ש ושמחתם לפני הוי' אלקיכם. ומשחרב ביהמ"ק - הבתי כנסיות ובתי מדרשות הם מקדש מעט. לזאת, צריך לשמוח בבתי כנסיות שמחה מיוחדת ביו"ט דוגמת השמחה שהיתה בביהמ"ק.

לכן נוהגים בכמה קהלות אשר ביו"ט מסדרים שמחה מיוחדת בביהמ"ק - נוסף על שמחת יו"ט אשר אצל כל אחד בביתו.

ומטעם זה הונהג בשנים האחרונות, אשר לההקפות דשמח"ת, הולכים בחורים ואברכים להבתי כנסיות, בכדי להוסיף (בזה שהם פנים חדשות) שמחה בבתי כנסיות.

הנה אותם הבחורים שהלכו לבתי כנסיות רחוקות ובאו רק עכשיו, ואיחרו חלק גדול מההתועדות וכו', הרי נוסף על טרחת גופם נתנו גם ענין הנוגע לנפשם, לזאת, הנה מחלק ההתועדות שהם נוכחים יקבלו כמו שהיו נוכחים בכל

מסירות נפש של תמים

הרה"ג ר' ניסן טשולקין הי' רב בבית הכנסת השוכן במרחק של שעה וחצי מ-770. כנהוג בשמחת תורה, יצאו תלמידי התמימים לשמח יהודים בבתי כנסיות ביניהם גם בבית הכנסת של ר' ניסן. כך הי' הנוהג מידי שנה.

באחת השנים בא ר' ניסן לרבי מלך המשיח שליט"א אחרי שמחת-תורה ואמר שרוצה לתת ישר-כח לבחורים שבאו לשמח בבית הכנסת שלו. ענה לו הרבי: "נכון שצריך לתת להם ישר כח, ובפרט שבשבילם זוהי מסירות נפש גדולה". כאשר נענה הרב טשולקין ואמר שזוהי אכן מסירות נפש גדולה ללכת ברגל במשך שעה וחצי ועוד לרקוד וכו' אמר לו הרבי: "בשבילם, הצעדה והריקודים לא נחשבים למסירות נפש. המסירות נפש שלהם היא בזה שהם יודעים שאני מתוועד כאן והם משתוקקים להיות בהתוועדות, ובעל כורחם הולכים כדי לשמח יהודים בבתי כנסיות!"

(תמים במעשיו עמ' 46)

פנינה שבועית

אחד החסידיים סיפר פעם לרבי שחזר דא"ח ברכיבם, ומזה באה לו טובה גדולה בגשמיות. ענה לו הרבי: "הלוואי שהיו כולם מכירים את זה, שזה פשוט טובה גם בגשמיות".

(תשורה נאגל, תשב"ז עמ' 117)

יוצא לאור ע"י

מטה הקהלת קהילות העולמי - 770

להצטרפות לרשימת התפוצה:

אימייל: mhkh770@gmail.com

וואצאפ: +1.857.32.770.19

עיצוב ועימוד: ח. מ. דקל

מופץ ע"י

לזכות

החפץ בעילום שמו

להצלחה בגשמיות וברוחניות